

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010022
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820010022.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. K., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 22. septembra 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 2T/10/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. K. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Revúca uznal obžalovaného Z. K. rozsudkom zo dňa 07.06.2021, sp. zn. 2T/10/2020 vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 01.02.2019 do 03.06.2019, od 01.01.2020 do 28.02.2020 a od 01.02.2021 doposiaľ, keďže bol zamestnaný, vykonával samostatne zárobkovú činnosť a mal dostatočný príjem na živobytie a od 04.06.2019 do 31.12.2019, keďže nebol vôbec zamestnaný a ani si preukázateľne nehladal zamestnanie, čím sa zbavil možnosti poberať pravidelný príjem v A., v okrese Q. a inde vôbec neprispieval na výživu svojim maloletým deťom Z. S., nar. XX.XX.XXXX a E. S., nar. XX.XX.XXXX, obe trvalým bydliskom u svojej matky K. K. v S., na ul. S. č. XX, v U. republike, a to aj napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplývala priamo zo Zákona o rodine a k tejto bol navyše zaviazaný aj rozsudkom Okresného súdu Plzeň - mesto sp. zn. 99Nc 244/2017 zo dňa 01.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.10.2017 tak, že bol povinný prispievať vo vyššie uvedenom období na každé z maloletých detí sumou rovnajúcou sa 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného predpisu mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám K. K., čím spôsobil dlh na výživnom v sume 976,80 € a skutku sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 4T/22/2018 zo dňa 11.01.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.02.2019 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to okresný súd obžalovanému Z. K. uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 07.06.2021, pričom takto podané odvolanie bližšie nezdôvodnil, a to ani prípadným následným písomným podaním.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní obžalovaného verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293

ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol obžalovaný riadne a včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky. Tento bol poučený okrem možnosti zániku trestnosti činu podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. aj o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný svoju neúčast' na ňom telefonicky ospravedlnil, písomne nepožiadaval o jeho odročenie a ani nepredložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, o čom bol v písomnom predvolaní riadne poučený.

Odvolačí súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto č. k. 11C/128/2017-26 zo dňa 29.11.2017, rozsudku Okresného súdu Plzeň - mesto, č. k. 99Nc/244/2017-42 zo dňa 01.09.2017, trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, č. k. 4T/22/2018-115 zo dňa 11.01.2019, rodných listov maloletých detí, aktuálneho odpisu registra trestov na obžalovaného, úradného záznamu zo dňa 22.09.2021, oznámenia zákonnej zástupkyne mal. poškodených K. K. o neuhradení dlžného výživného zo dňa 22.09.2021 a úradného záznamu o neuhradení dlžného výživného zo strany obžalovaného zo dňa 22.09.2021.

Na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu najmä na stranách 4 a 5 napadnutého rozsudku. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 07.06.2021 vypočul obžalovaného a postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne - zákonnej zástupkyne mal. poškodených z prípravného konania K. K.. V zmysle § 269 Tr. por. boli prečítané aj jednotlivé listinné dôkazy zadovážené a zadokumentované v obsahu spisového materiálu, a to najmä oznámenie svedkyne - zákonnej zástupkyne mal. poškodených K. K., správy na obžalovaného, výpis z evidencie priestupkov, odpis registra trestov, výpis zo živnostenského registra týkajúci sa osoby obžalovaného a rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom. Na základe takto vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 4T/22/2018 zo dňa 11.01.2019, právoplatným dňa 01.02.2019. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie proti napadnutému rozsudku podal len obžalovaný, krajský súd bol viazaný zásadou zákazu reformatio in peius (§ 322 ods. 3, druhá veta Tr. por.), a preto musel vychádzať z okresným súdom ustálenej povinnosti obžalovaného prispievať v rozhodnom období na každé z maloletých detí sumou rovnajúcou sa 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného predpisu mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám zákonnej zástupkyne mal. poškodených K. K..

Je potrebné pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepoprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu. V konaní pred prvostupňovým súdom deklaroval snahu uhradiť dlžné výživné, z ktorého dôvodu bolo hlavné pojednávanie opakovane odročené. Napriek tomu tak v priebehu konania pred okresným súdom neurobil, pričom súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku na návrh prokurátora z dôvodu existencie objektívnych dôvodov nemožnosti plnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným, ustálil obdobie neplnenia jeho vyživovacej povinnosti od 01.02.2019 do 28.02.2020 a od 01.02.2021

do dňa 07.06.2021, t. j. do dňa vyhlásenia napadnutého rozsudku, za ktoré obdobie došlo k zvýšeniu výšky dlžného výživného oproti podanej obžalobe zo sumy 683,86 Eur na sumu 976,80 Eur. Neplnenie výživného v čase rozhodnutia okresného súdu potvrdila písomným oznámením aj svedkyňa - zákonná zástupkyňa mal. poškodených K. K.. Táto zároveň písomne oznámila, že obžalovaný neuhradil dlžnú sumu výživného v zmysle napadnutého rozsudku ani do dňa rozhodovania krajského súdu o jeho odvolaní.

Odvolačný súd konštatuje, že obžalovaný aj napriek počas konania pred okresným súdom opakovane na hlavnom pojednávaní deklarovanej snahe zaplatiť dlžnú sumu výživného až do rozhodovania krajského súdu o ním podanom odvolaní nezaplatil ani len časť z dlhu na výživnom, a to napriek tomu, že mal na to nepochybne dostatočný časový priestor. Vykonané dôkazy vyznievajúce v neprospech obžalovaného sa dopĺňajú, nadväzujú na seba a vo svojom súhrne preukazujú, že spáchal skutok ustálený súdom prvého stupňa, právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolačný súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku na strane 4 a 5.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z pohľadu krajského súdu sa žiada pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od jedného roka do piatich rokov. Správne prvostupňový súd nezistil u obžalovaného žiadne okolnosti, ktoré by mu v rámci úvah o výmere trestu príťažovali, resp. poľahčovali.

Zákonné a primerané bolo uloženie obžalovanému nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov. Uloženie iného, alternatívneho druhu trestu obžalovanému neprichádzalo do úvahy vzhľadom ku všetkým okolnostiam prípadu a osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života. Podmienečný odklad výkonu tohto trestu neprichádzal do úvahy aj vzhľadom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., keď ako už správne konštatoval okresný súd, tento sa páchania skutku dopúšťal počas plynutia dvadsaťmesačnej skúšobnej doby podmienečného odsúdenia uloženej mu za rovnakú trestnú činnosť a voči tým istým mal. poškodeným ako v teraz súdenom prípade, a to trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 4T/22/2018 zo dňa 11.01.2019, právoplatným dňa 01.02.2019.

Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolačný súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.